

mærningerne i Bilag I, Sp. 1793 anført, er det vel af Domstolene antaget, at Adkomst til Gæstgiveri i Byerne giver Ret til Beværrning af Byens Folt, men Beværrningerne til Gæstgiveri paa Landet give ifølge gammel og fast Præktis ikke en tilsvarende Ret. For Landets Bedkommende, hvor Tilladelsen til Oprettelse eller Vibeholdelse af Beværrningsnæringerne oftest udeløffende skyldes Hensynet til de rejsende og vespærende, vilde det være forbunden med stor Betænknelighed at give Gæstgiverne Ret til at beværrte Egnens Beboere; det maa befrugtes, at man herved vilde gøre et Skridt i modsat Retning af det, som Forslaget ellers tager Sigte paa. Naar Gæstgiveri opretholdes som en særlig Art af Beværrningsnæring, synes det heldigt ogsaa i Byerne at indskrænke Beføjelsen til Vejning af rejsende, saaledes dog at de nuværende Næringsbrugere beholde den videre Ret, som de hidtil have været i Besiddelse af, jfr. midlertidig Bestemmelse § 39.

Gæstgivere og Værtshusholdere, som efter Lovens Strafftræden erhverve Adkomst, ere ikke berettigede til at udstænte Brændevin, Vin eller stættepligtigt Øl, medmindre Adkomsten udtrykkelig giver Ret dertil.

Til § 4.

Som af Kommissionen foreslaaet har man tillagt Beværrterne Ret til Erhvervelse af Adkomst paa Bageri- og Vognmandsnæring.

Naar Beværrningsnæring er forbunden med Ret til Udstænkning af Brændevin, Vin og stættepligtigt Øl, bør den kunne forenes med den i § 17 ommeldte Adkomst, der giver Ret til Forhandling af disse Drikkevarer; saadan Forening er efter den nu gældende Lovgivning tilladt for Gæstgiveren, og er for Værtshusholderens Bedkommende en naturlig Følge af, at den ham ifølge hans Næringsadkomst som saadan hidtil tilkommende Ret til Salg ud af Huset af Brændevin og stættepligtigt Øl bortfalder.

Man har ikke troet, at Kronæringen paa Landet kan undvære Afdgangen til Forening med Købmands- og Høsterhandel, og det foreslaas derfor, at saadan Forening fremdeles skal være tilladt, selvfølgelig under Sagtagelse af Lovgivningens Bestemmelser om, at Handel ikke maa drives inden for en vis Afstand fra Købstæderne.

Til § 6.

I denne Paragraf, som omhandler den Beværrning, der kan udøves uden Adkomst, er det med Hensyn til den under c. nævnte Gæstgiverivirksomhed i Hjem, der i vel-

gørende Dje med ere stiftede for rejsende Haandværksværende og Sømænd m. v. udtrykkelig udtalt, at der sammesteds ikke maa finde Udstænkning Sted af Brændevin, Vin eller stættepligtigt Øl. Da lignende Forbehold ikke er taget for Beværrning i Pensionater og ved sluttet Bord eller for den under a. og b. nævnte Beværrning for Arbejdere i Fabrikker og for Medlemmer af selvstættelige Foreninger, vil saadan Beværrning kunne omfatte Udstænkning af Brændevin m. v.

Med Hensyn til denne Bestemmelse, der afviger fra det oprindelige Forslag, Bilag I, § 8 Sp. 1779, henvises til Kommissionens Betænkning, Bilag II, § 13 Sp. 1817—20 og Sp. 1811, hvor Kommissionen særlig fra raader at forbyde Udstænkning i Forbindelse med Beværrning for Arbejdere i Fabrikker og lignende Arbejdssteder. Beværrning for Medlemmer af en selvstættelig Forening, udøvet i Foreningens egne Lokaler og af en af Foreningen antagen Vært, omhandlede Kommissionen i sit Forslags Afslut om Beværrning uden Udstækningsret, hvorved altsaa forudsættes, at Udstænkning er udeløffet. Dette Forslag, der stemmer med § 8 i Bilag I, har man imidlertid fundet Betænknelighed ved at fastholde paa Grund af den mislige Stilling, det vilde medføre for talrige bestaaende Foreninger, hvis Værter ikke have Adkomst, og som næppe ville kunne undvære Udstænkning i Forbindelse med Vespisning af Medlemmerne. Saafremt nemlig Afdgangen til at erhverve Adkomst til Beværrning med Udstænkning i paagældende By er standset eller indskrænket ved vedtægtsmæssige Bestemmelser, jfr. § 11, vilde Foreningerne være udsatte for at maatte opføre med deres Beværrningsvirksomhed eller dog at maatte forstætte den med mindre kvalificerede Personer som Værter.

Til § 10.

Beværrning til Beværrning med Ret til Udstænkning af Brændevin, Vin og stættepligtigt Øl kan efter nærværende Forslag meddeles saavel Kvinder som Mænd.

Enken eller den Hustru, hvis Mand er borttrømt, har ikke den hende i Næringsforhold ellers tilkommende Ret til at fortsætte Mandens Næringsdrift, men er henvisst til selv at erhverve fornøden Adkomst.

II. Handel med Brændevin og Vin.

Til § 17.

Man har ment, at den, der erhverver særlig Adkomst til Handel med Brændevin